

זלמן נחמיה גולדברג

חבר בית הדין הרבני הגדול

18/07/2018חח

ראש כולל "דעת משה" – סדיגורה

ב"ה, יום כ"ה תשרי תשס"ו

הראני ידידי כבוד הרב הגדול מעוז ומגדול הרב יהונתן שמחה בלס שליט"א רבה של נוה צוף חיבור רב הכמות וביותר רב האיכות בשם "מנפת צוף", והוא חיבור על מורה נבוכים להרמב"ם זצ"ל. והמעט שראיתי ניכר מיד עומק הענינים וכוחו של הרב המחבר להבין את מה שהסתיר הרמב"ם למרבית אנשים ורק לחכם ומבין מדעתו.

אבל אין אני ראוי להעיד בדברים שאני רחוק מלהבינם. ואעתיק לשון הרמב"ם פ"ב מע"ז ה"ג: ולא עבודה זרה בלבד הוא שאסור להפנות אחריה במחשבה אלא כל מחשבה שהוא גורם לו לאדם לעקור עיקר מעיקרי התורה מוזהרין ^{אוצר החכמה} אנו שלא להעלותה על לבנו ולא נסיח דעתנו לכך ונחשוב ונמשך אחר הרהורי הלב, מפני שדעתו של אדם קצרה ולא כל הדעות יכולין להשיג האמת על בוריו, ואם ימשך כל אדם אחר מחשבות לבו נמצא מחריב את העולם וכו' עכ"ל. ובודאי הלומדים בענינים עמוקים אלו צריכים להיות יראים ושלמים באמונתם ולומדים מרב מובהק.

ולכן אפיריון נמטייה להרב המחבר שהוא רב ראוי ללמוד ממנו דברים המוסתרים ומה הם הדברים שלכל אדם יש להודיע ולפרסם. ולחיבת הקודש אעיר מה שמזמן רב אני תוהה אם מותר להזכיר דבר מהמורה נבוכים לאחר השבעת הרמב"ם לא לומר משמו רק מה שכתוב בספר אחר. וחשבתי שאם רב מפורסם הביא מהמורה נבוכים הרי זה גופא ככתוב בספר אחר. למשל הרמב"ם שעיר בישראל שעוברים כולם עבירה אחת הרי הם כעיר הנידחת, ובתשובת הרשב"א השואל הזכיר דברים אלו.

עוד אעיר על מה שהזכיר סתירה בדברי הרמב"ם שבמקום אחד כתב שאיסור צער בעלי חיים נלמד מפרשת בלעם שאמר לו המלאך למה הכית אתונך ובמקום אחר כתב הרמב"ם שהסיפור על האתון היה במראה הנבואה, לענ"ד אינה סתירה שאף שבמראה נבואה אמר המלאך, מ"מ גוף המאמר הוא אמת, שאין לצער בעלי חיים.

זלמן נחמיה גולדברג